

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 681).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Stensballe): Ved Afslutningen af første Behandling udtalte Socialdemokratiets Ordfører, det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), at det jo ellers var Skik i dette høje Ting, at det største Parti foreslog Lovforslagene henvisning til Udvalg. Jeg nævner dette, fordi det kunde se ud, som om det ærede Medlem derigennem vilde rette en Bebrøjdelse mod mig, fordi jeg ikke foreslog Henvisning af Lovforslaget til Udvalg, men jeg tror ikke, at han har ment det saadan, idet han bag- efter tilføjede:

„Jeg forstaar imidlertid meget godt, at da man ikke vil gennemføre dette Lovforslag, vil man heller ikke stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg.“

Jeg tror, denne Betragtningssmaaede er rigtig, thi det er hvert enkelt Partis egen Sag, om dets Ordfører vil foreslaa Henvisning til Udvalg eller ej; i saa Henseende maa der forholdes efter Forretningsordenen. Men i øvrigt er Forholdet i dette høje Ting jo det, at man altid stiller sig overordentlig imødekommende overfor et Parti, som ønsker et Lovforslag behandlet i et Udvalg. Det saa vi sidst lige før Jul, da der, ganske ekstraordinært, ved en tredie Behandling blev stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg; og da det ærede Medlem foreslog Udvalgsnedsættelse angaaende det foreliggende Lovforslag, var der heller ingen af Partiernes, der gik imod det, skønt man ikke kan sige, at det tydeligt fremgik af

Forhandlingerne, at nogen af Ordførerne, ej heller det socialdemokratiske Partis Ordfører, egentlig ønskede noget Udvalg. Forholdet var det, at hverken den socialdemokratiske Ordfører eller den højtærede Minister i nogen Maade syntes villige til at gaa ind for en Lovgivning, som hvilede paa Forsikringsprincippet i Form af Støtte til yderligere Oprettelse af Krisekasser for flere Fag, saaledes som det f. Eks. skete ved Loven af 1928, og paa hvilket Grundlag jeg antydede, at vi for vort Vedkommende godt vilde forhandle. Den højtærede Minister afviste enhver Tanke derom ved Lovforslagets første Behandling ved efter en Redegørelse at udtale, at han mente at have

„Ret til at sige, at Krisekasser vil ikke blive oprettet under de nuværende Forhold“.

Det tydede jo ikke meget paa, at den højtærede Minister kunde ønske Fortsættelse af Forhandlingerne i et Udvalg, ej heller paa, at der var nogen Mulighed for, at Ministeren ved Samraad med Udvalget vilde være i Stand til eller overhovedet ønskede at bidrage til at skabe Betingelser for en frugtbar Forhandling paa dette Grundlag. Derfor var der ikke nogen som helst Grund for mig til at foreslaa Udvalgsbehandling.

Naa, i Udvalget gik det jo saa ogsaa, som man maatte vente efter Forhandlingerne i Salen, og det konservative Folkeparti og Venstre indstiller i Overensstemmelse med vore Udtalelser her i Salen Lovforslaget til Forkastelse, medens Socialdemokrater og Radikale indstiller det til Vedtagelse. Vort Synspunkt, som jeg fremsatte ved første Behandling, er altsaa ikke undergaaet nogen Forandring. Jeg sagde udtrykkelig den Gang, at mit Parti ikke kunde gaa med til at gennemføre dette Lovforslag, som intet har med Arbejdsløshedsforsikring at gøre, men er et rent og skært Understøttelsesforslag uden saa meget som et Sideblik til Forsikringsprincippet. Ja, man er endogsaa her gaaet videre end i Hjelpekasselovgivningen, thi for at opnaa Hjelpekassehjælp skal der en Undersøgelse til i de enkelte Tilfælde, det skal konstateres, om der er Trang til Stede, men efter det foreliggende Lovforslag kan der gives Understøttelse uden Hensyn til, om der er Trang til Stede, og uden Hensyn til, hvad der er tjent i den forløbne Del af Aaret — hvad der jo tillige er i Strid med Arbejdsløshedslovgivningens Bestemmelser. Naar blot vedkommende er Medlem af en Arbejdsløshedskasse, er arbejdsløs og har opbrugt sin vedtægtsmæssige Understøttelse, skal han kunne faa Hjælp, hvis dette Lovforslag vedtages, endog ganske